

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Adressater i henhold til
vedlagt liste

NVE 200201765-96
S.beh.: 1 KTO 1/60
08 .04. 2003
Arkivkode: 51.5
Sek.kode:
TE dato/sign.:

Deres ref

Vår ref
OED 2002/969 EVeam

Dato
7 APR 2003

**ENDRING AV RETNINGSLINJER FOR BEREGNING AV
KONSESJONSKRAFTPRISEN**

I. INNLEDNING

Olje- og energidepartementet sendte i brev av 14. januar 2003 ut på høring et forslag til endringer i retningslinjene for beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen.

Det har innkommet høringsuttalelser fra følgende instanser:

Agder Energi
Den norske Advokatforening
Energibedriftenes landsforening
Finansdepartementet
Hattfjelldal kommune
Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar
Norges vassdrags- og energidirektorat
Rana Kommune
Samarbeidande Kraftfylke
Sira-Kvina Kraftselskap
Statistisk sentralbyrå
Vassdragsregulantenenes fagforum (viser til uttalelse fra Energibedriftenes landsforening)
Justisdepartementet

Postadresse
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo
<http://www.oed.dep.no/>

Kontoradresse
Einar Gerhardsens plass 1

Telefon*
22 24 90 90 / 22 24 63 01
Org. nr
977 161 630

Energi- og
vassdragsavdelingen
Telefaks
22 24 95 68

Saksbehandler
Elin Aasmundrud
Mathiesen
22 24 62 97

Arbeids- og administrasjonsdepartementet (ingen merknader)
Fylkesmannen i Oslo og Akershus (ingen merknader)
Fylkesmannen i Vestfold (ingen merknader)
Nærings- og handelsdepartementet (ingen merknader)

II. JURIDISKE FORHOLD

Det er i første rekke kommet innsigelser av rettslig art mot endringene av retningslinjene. Disse merknadene er forelagt Justisdepartementets Lovavdeling som har bistått Olje- og energidepartementet med en juridisk vurdering. De juridiske aspektene er i det følgende drøftet samlet.

Det første spørsmålet knytter seg til hvorvidt de foreslåtte endringene i beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen kan gjennomføres uten endring av bestemmelsene i industrikonsesjonsloven § 2 fjerde ledd post 12 og vassdragsreguleringsloven § 12 nr. 15 samt endring av eksisterende konsesjonsvilkår.

I tråd med Energi- og miljøkomiteens brev av 14. november 2002, ble spørsmålet om endringene av beregningsgrunnlaget nødvendiggjorde formell lovendring forelagt Justisdepartementets Lovavdeling ved brev av 15. november 2002.

Lovavdelingen ga i brev av 19. november 2002 en vurdering av problemstillingen, og det ble antatt at det etter dagens lovbestemmelser foreligger en plikt til å ta med overskuddsskatter som er lagt på normalavkastningen av kapitalen i beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen. Så langt gjelder andre elementer i beskatningen, antok Lovavdelingen at forvaltningen står fritt i å avgjøre om disse skal medregnes.

Etter dette ble det lagt til grunn at endringen av beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen kan gjennomføres uten lovvedtak såfremt endringen ikke medfører at overskuddsskatt lagt på normalavkastningen tas ut av beregningsgrunnlaget.

Flere høringsinstanser har anført at den foreslåtte endringen av beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen forutsetter lovvedtak. Et slikt standpunkt er fremsatt av Energibedriftenes landsforening og Agder Energi AS. Samtidig har Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar og Samarbeidande kraftfylke anført at endringene kan foretas innen de rammer dagens lovverk oppstiller.

Høringsuttalelsene er forelagt Lovavdelingen. Ved brev av 21. mars 2003 uttaler Lovavdelingen at høringsrunden ikke gir foranledning til ytterligere merknader når det gjelder spørsmålet om hvilke elementer som kan eller må inngå i beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen etter dagens lovverk.

Etter dette legger departementet til grunn at de foreslåtte endringer i høringsbrevet kan gjennomføres uten endring av gjeldende lovverk.

Det neste spørsmålet knytter seg til virkningstidspunktet for endringen av beregningsgrunnlaget. Stortingets vedtak forutsetter at endringene om mulig gjøres gjeldende fra og med 1. januar 2003. Også dette spørsmålet er berørt av enkelte høringsinstanser. Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar og Samarbeidande kraftfylke anfører at det ikke foreligger rettslige hindringer for at endringene gjøres gjeldende fra 1. januar 2003, og at iverksettelsestidspunktet i tråd med Stortingets vedtak må legges til denne dato.

Også spørsmålet om det er rettslig adgang til å benytte 1. januar 2003 som iverksettelsestidspunkt for endringene av beregningsgrunnlaget, er forelagt Lovavdelingen. Lovavdelingen drøfter i brev av 21. mars 2003 om Grunnloven § 97 eller ulovfestede forvaltningsrettslige prinsipper kan være til hinder for at endringene i beregningsgrunnlaget gis virkning fra 1. januar 2003. Lovavdelingen kommer til at verken Grunnloven § 97 eller ulovfestede forvaltningsrettslige prinsipper er til hinder for at endringene i retningslinjene for beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen gis virkning fra 1. januar 2003.

Den norske Advokatforening peker på at spørsmålet om iverksettelsestidspunkt kan være gjenstand for ulike oppfatninger, og at risikoen for søksmål bør vurderes ved beslutning om hvilket iverksettelsestidspunkt som skal benyttes. Departementet legger til grunn at endringsforslaget ligger innenfor rammen av lovverket som gjaldt da konsesjonskraften ble levert, og at prisfastsettelsen ligger innenfor den rettslige frihet som gjeldende lovbestemmelse gir konsesjonsmyndighetene. Konsesjonskraftprisen fastsettes av departementet hvert år med utgangspunkt i gjeldende lovbestemmelse. Det gripes derfor ikke inn i etablerte posisjoner når retningslinjene nå endres og prisfastsettelsen for hele 2003 baseres på de endrede retningslinjene. Det synes ikke da å være grunnlag for å fravike Stortingets instruks om iverksettelse 1. januar 2003 dersom dette er mulig.

Departementet legger etter dette til grunn at endringene av retningslinjene for beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen gjøres gjeldende fra 1. januar 2003.

Departementet finner grunn til å knytte en merknad til Den norske Advokatforenings uttalelse om at det er ulike oppfatninger av hvorvidt den foreslåtte endring av beregningsgrunnlaget nødvendiggjør en endring av lovverket, og at faren for at det kan bli tvist for domstolene kan trekke i retning av at det er mest forsvarlig å gjennomføre en lovprosess.

Departementet vil ikke unnlate å peke på at i det foreliggende tilfellet vil veien om en lovendring medføre økt usikkerhet med hensyn til adgangen til å benytte 1. januar 2003 som iverksettelsestidspunkt, samtidig som en lovprosess vil utsette saken ytterligere.

For å etterkomme Stortingets instruks om iverksettelse om mulig fra 1. januar 2003, anser departementet det som lite hensiktsmessig å gå veien om lovvedtak så lenge det i tråd med Lovavdelingens vurderinger må antas at endringen kan gjennomføres uten slikt vedtak.

Justisdepartementet peker på at det er ønskelig at endringene i retningslinjene for beregning av konsesjonskraftprisen utformes som forskrifter. Den norske Advokatforening peker også på behovet for bevissthet rundt hvorledes regelverket forankres. Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) mener det i utgangspunktet er en fordel om slike beregningsregler fremgår av forskrifter, men viser til at Olje- og energidepartementet i samarbeid med Finansdepartementet skal gjennomgå de konsesjonsbaserte ordninger og kraftskattesystemet, og at dette arbeidet vil gi en anledning til å foreta en nødvendig modernisering av regelverket.

Departementet er enig i at det ideelt sett kan være hensiktsmessig med forskriftsfesting av denne type retningslinjer, men vil peke på at det i denne omgang kun dreier seg om begrensede endringer i retningslinjene for beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen. Departementet slutter seg til NVEs vurdering av at det er naturlig å vente med en eventuell forskriftsfesting av prisberegningsreglene til gjennomgangen av de konsesjonsbaserte ordninger er gjennomført.

Et siste spørsmål knytter seg til myndighetenes kompetanse til å endre beregningsgrunnlaget for beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen for konsesjoner meddelt før lovendringene foretatt ved lov av 10. april 1959 nr. 2. Energibedriftenes landsforening og Agder Energi AS har anført at myndighetene ikke har kompetanse til å treffe beslutning om konsesjonskraftprisen for konsesjonskraft som ytes etter disse konsesjonene, og at endringene av retningslinjene for disse konsesjoners vedkommende derfor er uten betydning. Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar og Hattfjelldal kommune synes å anføre at myndighetene har en form for kompetanse til å avgjøre prisspørsmålet også for konsesjonskraft som ytes etter konsesjoner meddelt før lovendringen i 1959. Samarbeidende kraftfylke anfører at disse forhold må vurderes for det enkelte kontraktstilfelle.

Departementet vil peke på at det i høringsbrevet ble forutsatt at endringene i retningslinjene skulle legges til grunn ved myndighetsavgjørelser av konsesjonskraftprisen. Det er derfor i de tilfelle at prisspørsmålet blir brakt inn for myndighetene til avgjørelse, og myndighetene har kompetanse til å treffe beslutning i spørsmålet, at retningslinjene vil komme til anvendelse.

III. TEKNISKE OG ØKONOMISKE FORHOLD

Hattfjelldal og Rana kommune slutter seg i sine høringsuttalelser til de foreslåtte endringene bortsett fra punkt 1.1 som gjelder inntektsskatt på normalavkastning.

Kommunene forutsetter at inntektsskatt på beregnet normalavkastning for investert kapital trekkes ut av beregningsgrunnlaget for konsesjonskraftprisen.

Som det fremgår av høringsbrevet er et av prinsippene bak konsesjonskraftordningen at konsesjonærene ikke skal lide tap ved konsesjonskraftleveranse. Dette innebærer at konsesjonskraftprisen skal dekke produsentens kostnader, inkludert normal avkastning på kapitalen. En slik pris vil innebære at produsenten oppnår en nettoinntekt som er skattepliktig for inntektsskatten. Denne kostnaden kan enten tas hensyn til i konsesjonskraftprisen ved at inntektsskatten inngår som et eget kostnadselement i konsesjonskraftprisgrunnlaget, eller indirekte ved at det nyttes en før skatt-rente ved beregning av kapitalavkastningselementet i konsesjonskraftprisen.

Agder Energi, Sira-Kvina Kraftselskap og Energibedriftenes Landsforening med tilslutning fra Vassdragsregulantenenes fagforum har likelydende synspunkt på de tekniske og økonomiske endringene i retningslinjene. Det første angår naturressursskatten. Denne skatten er fradragsberettiget krone for krone mot skatt på alminnelig inntekt. Dersom naturressursskatten for et selskap er høyere enn selskapets skatt på alminnelig inntekt i et inntektsår, kan selskapene framføre differansen med rente og trekke fra denne mot framtidig skatt på alminnelig inntekt.

Høringsuttalelsene reiser spørsmål hvorvidt denne forutsetning om å oppnå full samordning over tid slår til ved den foreslåtte endringen i retningslinjene. I den utstrekning det ikke skulle være tilfelle, vil naturressursskatten utgjøre en reell driftsomkostning. Disse høringsinstansene hevder at bakgrunnen for at det i gjeldende praksis sees bort fra naturressursskatten, er at hele inntektsskatten regnes med i prisberegningen. I det selskapene ikke får inndekket hele inntektsskatten gjennom konsesjonskraftprisen, vil begrunnelsen for å ikke ta med naturressursskatten falle bort.

Dersom man kun ser på den delen av produksjonen som selges til konsesjonskraftprisen, vil naturressursskatten overstige inntektsskatt på normalavkastningen. Men selskapene blir beskattet for hele produksjonen under ett, slik at naturressursskatt på konsesjonskraftvolumet kan samordnes med inntektsskatt på hele produksjonsvolumet. Det er likevel åpenbart at selskapets overskudd vil reduseres når konsesjonskraftprisen går ned. Det blir derfor et noe lavere inntektsskattegrunnlag for samordning med naturressursskatten. Flere selskaper kan derfor oppleve økt fremføring av naturressursskatt og lengre tid før samordning. Etter departementets vurdering har imidlertid endringen i fastsettelsen av konsesjonskraftprisen relativt marginal virkning for selskapenes muligheter for å oppnå samordning av naturressursskatten over tid. Samordning og eventuell fremføring kan gjennomføres uten tidsbegrensning, slik at selskapene fremdeles har gode muligheter for å oppnå full samordning.

Den andre merknaden til produsentinteressene angår skjerming av normalavkastningen. I forslaget til endringer av retningslinjene legges det til grunn at risikotillegget i renten for beregning av kapitalavkastningen økes fra 3 til 4 prosent. Risikotillegget vil da være lik tillegget som nyttes ved beregning av friinntekten ved grunnrenteskatt.

I følge høringsinstansene er dette påslaget for lavt i forhold til avkastningskravet i sektoren. Argumentet er at normrenten i skattereglene ikke er fastsatt med henblikk på å skjerme inntektsskatt på normalavkastningen og tillegget er ansett som et rent risikotillegg. Det hevdes at en tilsvarende før-skatt rente må ha et ytterligere tillegg på minst 2 prosent. Argumentasjonen er at dagens normrente for friinntekt på 10,2 prosent hensyntatt 28 prosent inntektsskatt vil tilsvare en rentesats på 14 pst før skatt. Dermed vil bruk av normalrenten for friinntekt ikke gi full kompensasjon for skatt på normalavkastningen. I uttalelsene foreslås det at risikotillegget settes til 6 prosent.

Olje- og energidepartementet vil bemerke at renten som nyttes til å beregne friinntekten ved grunnrenteskatt er en før-skatt rente. I Ot.prp. nr. 23 (1995-96) Om skattlegging av kraftforetak, kapittel 9.5.3, foreslår Finansdepartementet at "det brukes en risikojustert rente som skal reflektere normalavkastningskravet til eierne." Departementet foreslår at det brukes en nominell før-skatt rente, og at det derfor ikke gis fradrag for overskuddsskatten i grunnlaget." Alternativet ville være å bruke en (lavere) etter-skatt rente og la inntektsskatten inngå som en kostnad ved fastsettelsen av grunnrenteinntekten.

Som påpekt i departementets høringsbrev er det usikkerhet knyttet til risikotillegget for kraftproduksjon. Risikotillegget må i betydelig grad fastsettes på grunnlag av skjønn. Departementet kan imidlertid ikke se at dette er et argument for at renten som nyttes ved beregning av kapitalavkastningselementet i konsesjonskraftprisen bør være høyere enn renten som nyttes for fastsettelse av friinntekten for grunnrenteskatt.

IV. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Finansdepartementet påpeker i sin uttalelse at det bør redegjøres for konsekvenser i forhold til statens skatteinntekter. Olje- og energidepartementet gir her en kort gjennomgang av de økonomiske konsekvensene, basert på beregninger som ble gjort for Stortingets energi- og miljøkomité ved behandlingen av Dok. nr. 8:25 (2001-2002).

Storingsvedtaket medfører lavere pris, slik at det innebærer en gevinst for kommunene og et tap for produsentene i forhold til tidligere prisfastsettelse. Dersom en legger konsesjonskraftprisen for 2002 til grunn, vil verdien av konsesjonskraften for kommunene og fylkeskommunene øke årlig med om lag 115 mill. kroner. Denne beregningen er basert på skattetall for 2000 hvor kraftprisene var svært lave (10,3 øre/kWh i gjennomsnitt). Høyere framtidige kraftpriser vil gi økte skattekostnader, og følgelig øke konsekvensene av vedtaket. Ved en kraftpris på 15 øre/kWh er

verdiøkningen anslått til 210-270 mill. kroner pr. år, og ved en kraftpris på 20 øre/kWh er verdiøkningen for konsesjonskraftmottakerne beregnet til mellom 380 og 495 mill. kroner pr. år. Gjennomsnittsprisen i 2001 og 2002 var henholdsvis 18,7 og 20,1 øre/kWh. Årsaken til at verdiøkningen antas å øke med høyere kraftpris, ligger i at høyere kraftpris gir økt inntekts- og grunnrenteskatt for kraftprodusentene.

En reduksjon av konsesjonskraftprisen vil redusere kraftselskapenes inntekter tilsvarende økningen i verdien av konsesjonskraften for kommunene. Ettersom konsesjonskraften verdsettes skattemessig til oppnådde priser (konsesjonskraftprisen), vil vedtaket følgelig innebære at statens inntekter fra inntekts- og grunnrenteskatt på kraftverk reduseres. Siden kommunene ikke er skattepliktig for omsetning av konsesjonskraft, vil denne delen av kraftproduksjonen helt unntas fra inntekts- og grunnrenteskatt.

Kommunenes inntekter fra eiendomsskatt på kraftproduksjonsanlegg vil kunne reduseres siden konsesjonskraftprisen inngår i beregningen av eiendomsskattegrunnlaget. På grunn av minimumsverdien (som er lønnsomhetsuavhengig) vil imidlertid denne effekten trolig være liten. Kommunene vil uansett tjene på å få konsesjonskraft til en lavere pris. For en kraftpris på 15 eller 20 øre/kWh kan kommunenes inntekt fra eiendomsskatt bli redusert med henholdsvis inntil 20 mill kroner pr år eller inntil 40 mill kroner pr år.

Basert på et skjønnsmessig grunnlag har Olje- og energidepartementet anslått at statens provenytab fra inntekts- og grunnrenteskatten kan bli i størrelsesorden 65-120 mill. kroner pr. år forutsatt kraftpris på 15 øre/kWh. Ved kraftpris på 20 øre/kWh anslås statens provenytab til 135-240 mill kroner.

Det understrekes at det er betydelig usikkerhet knyttet til anslag over økonomiske konsekvenser. Dette skyldes særlig at anslaget avhenger av hvor mange kraftverk som ikke er i skatteposisjon, og da spesielt i forhold til grunnrenteskatten.

Beregningene ovenfor er forutsatt at prisvilkårene i konsesjoner gitt før 1959 i gjennomsnitt er lik konsesjonskraftprisen fastsatt av departementet for konsesjoner gitt etter 1959.

V. ENDRINGER I REGELVERKET FOR BEREKNING AV KONSESJONSKRAFTPRISEN

Regelverket endres med virkning for alle konsesjoner. Formålet ved endringen er å sikre at grunnlaget for beregning av konsesjonskraftprisen ikke er basert på skatter beregnet av kraftproduksjonens overskudd. Dette innebærer at ilignet grunnrenteskatt

og inntektsskatt ikke lenger inngår i grunnlaget. I samsvar med gjeldende praksis inngår heller ikke ilignet naturressursskatt.

Konsesjonskraftprisen beregnes til selvkost og skal i gjennomsnitt dekke normalavkastning på investert kapital. Kraftprodusenter skal ikke lide tap ved konsesjonskraftleveranse. Dette ivaretas ved at det foretas enkelte endringer i øvrige elementer som inngår i grunnlaget for konsesjonskraftprisen, jf. punkt 1.2, 2.2 og 2.3.

1 KONSESJONER MEDDELT ETTER LOVENDRINGEN AV 10. APRIL 1959

Konsesjonskraftprisen fastsettes hvert år av departementet for konsesjoner gitt etter lov av 10. april 1959 nr. 2 trådte i kraft. Det foretas følgende endringer i Olje- og energidepartementets retningslinjer av 7. juni 1983 om avgivelse, fordeling og pris på konsesjonskraft:

1.1 Skattekostnader i konsesjonskraftprisen

Produksjonsrelaterte skatter medregnes. Skatter beregnet av overskudd skal ikke medtas i beregningsgrunnlaget.

Inntektsskatt på normalavkastning av driftsmidlene skal medtas i prisberegningen, gjennom fastsettelse av kapitalavkastning etter punkt 1.2.

1.2 Beregning av kapitalavkastning

Av kapitalgrunnlaget beregnes en rente etter punkt 1.3 og 1.4, for å sikre normalavkastningen på kapitalgrunnlaget, herunder inntektsskatt på normalavkastning.

1.3 Risikofri rente for beregning av kapitalavkastningen

Den risikofrie renten for beregning av kapitalavkastningen settes lik gjennomsnittlig rente på statsobligasjoner med tre års løpetid, beregnet på grunnlag av tre års rullerende snitt.

Renten for konsesjonskraftprisen i 2003 fastsettes på grunnlag av rentenivået i 1999, 2000 og 2001. Påfølgende år skal renten beregnes på tilsvarende måte. Departementet beregner og kunngjør renten i januar året før det enkelte leveringsår.

1.4 Risikotillegg ved normert rente for beregning av kapitalavkastning

Rentesatsen etter 1.3 blir tillagt 4 prosentpoeng i risikotillegg.

1.5 Avrunding av renten

Renten etter 1.3 avrundes til nærmeste hundredels prosentpoeng.

1.6 For konsesjoner knyttet til utbygginger, overføringer og reguleringer i Sira-Kvina-vassdragene

Beregning av konsesjonskraftprisen for utbygginger, overføringer og reguleringer i Sira-Kvina-vassdragene skal følge de ovennevnte endringer av regelverket for konsesjoner gitt etter lov av 10. april 1959 nr. 2 trådte i kraft, jf. punkt 1.1 – 1.5.

2 KONSESJONER GITT FØR LOVENDRINGEN AV 10. APRIL 1959

Det fastsettes følgende retningslinjer for beregning av konsesjonskraftprisen for konsesjoner gitt før lov av 10. april 1959 nr. 2 trådte i kraft:

2.1 Skattekostnader i konsesjonskraftprisen

Produksjonsrelaterte skatter medregnes. Skatter beregnet av overskudd skal ikke medtas i beregningsgrunnlaget.

Inntektsskatt på normalavkastning av driftsmidlene hensyntas i prisberegningen gjennom et eventuelt normalavkastningstillegg, jf. punkt 2.2 og 2.3.

2.2 Prisfastsettelse for å sikre normalavkastning på driftsmidlene

Prisberegningsgrunnlaget baseres på produksjonsomkostningene og består av følgende komponenter:

- a) **DRK** er lik driftsrelaterte kostnader, inkludert produksjonsrelaterte skatter og avgifter (følger av NVEs rundskriv av 15.11.1995, hensyntatt punkt 2.1 om skattekostnader)
- b) **NAT** er normalavkastningstillegget (se punkt 2.3)
- c) **KGF** er lik kapitalgrunnlag for grunn- og fallretter (følger av NVEs rundskriv av 15.11.1995)
- d) **KDM** er lik kapitalgrunnlag for driftsmidler (følger av NVEs rundskriv av 15.11.1995)

Konsesjonskraftprisen beregnes etter følgende formel;

$$P = [\text{DRK} + \text{NAT} + 6\% \cdot \text{KGF} + (6\% + 2,5\%) \text{KDM}] \cdot (1 + 20\%)$$

2.3 Normalavkastningstillegg

Normalavkastningstillegget er et påslag på produksjonsomkostningene og sikrer at produsentene får dekket normalavkastningen på investert kapital.

Normalavkastningstillegget antas i de fleste tilfeller å være lik null, men skal tas med i produksjonsomkostningen dersom uttrykket er positivt. Tillegget er nødvendig i situasjoner der kapitalgrunnlag eller driftskostnader avviker atskillig fra gjennomsnittet, eller dersom rentenivået avviker betydelig fra dagens langsiktige forventninger.

Normalavkastningstillegget er gitt ved følgende formel;

$$\text{NAT} = \frac{r_f + 4\%}{1 + 20\%} (\text{KGF} + \text{KDM}) - (6\% \cdot \text{KGF} + (6\% + 2,5\%) \text{KDM}) - \frac{20\%}{1 + 20\%} \text{DRK},$$

der r_f er risikofri rente fastsatt av departementet, jf. punkt 1.3.

Basert på ovennevnte vedtak vil Olje- og energidepartementet fastsette konsesjonskraftprisen for 2003 for konsesjoner gitt etter lov av 10. april 1959 nr. 2 trådte i kraft i løpet av uke 15.

Etter fullmakt

Per Håkon Høisveen
ekspedisjonssjef

Aksel Tannum
rådgiver

Adressater

Arbeids- og administrasjonsdepartementet
Postboks 8004 Dep
0030 Oslo

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kommunal- og regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep
0030 Oslo

Nærings- og handelsdepartementet
Postboks 8114 Dep
0030 Oslo

Fylkesmannen i Finnmark
Statens Hus
9815 Vadsø

Fylkesmannen i Troms
9291 Tromsø

Fylkesmannen i Nordland
Moloveien 10
8002 Bodø

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
Statens Hus
Strandveien 34
7734 Steinkjer

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
Statens Hus
Prinsensgate 1
7468 Trondheim

Fylkesmannen i Hedmark
Postboks 4034
2306 Hamar

Fylkesmannen i Oppland
Statens Hus
Serviceboks
2626 Lillehammer

Fylkesmannen i Vest-Agder
Serviceboks 513
4605 Kristiansand

Fylkesmannen i Aust-Agder
Serviceboks 606
4809 Arendal

Fylkesmannen i Telemark
Statens Hus
3708 Skien

Fylkesmannen i Buskerud
Statens Hus
Postboks 1604
3007 Drammen

Fylkesmannen i Vestfold
Postboks 2076
3103 Tønsberg

Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Postboks 8111 Dep
0032 Oslo

Fylkesmannen i Østfold
Postboks 325
1502 Moss

Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Fylkeshuset
6404 Molde

Fylkesmannen i Sogn og Fjordane
Postboks 37
6863 Leikanger

Fylkesmannen i Hordaland
Statens Hus
Postboks 7310
5020 Bergen

Fylkesmannen i Rogaland
Statens Hus
Postboks 59
4001 Stavanger

Statistisk sentralbyrå
Kongensgt. 6
0153 Oslo

Energibedriftenes Landsforening
Essendrops gt. 6
0368 Oslo

Landssamanslutninga av vasskraftkommunar
v/ adv. Stein Erik Stinessen
Postboks 471 Sentrum
0105 Oslo

Kommunenes Sentralforbund
Postboks 1378 Vika
0114 Oslo

Prosessindustriens Landsforening
Postboks 5487 Majorstua
0305 Oslo

Nordisk Institutt for Sjørett
v/Ulf Hammer
Karl Johansgt. 47
0162 Oslo

Samarbeidande Kraftfylke
c/o SFE Energisekretariatet
Postboks 55
6860 Sandane

Den Norske Advokatforening
Kr. Augustgt. 9
0164 Oslo

Sametinget
Bredbuktnesveien 50
9520 Kautokeino

Norges vassdrags- og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstua
0301 Oslo

Vassdragsregulantenenes fagforum
v/Arne Erlandsen
EBL
Postboks 7184 Majorstuen
0307 Oslo

Foreningen for norsk småkraft
Postboks 123 Lilleaker
0216 Oslo

Sira-Kvina Kraftselskap
Postboks 38
4441 Tonstad

Agder Energi
Elvegaten 2
Serviceboks 603
4606 Kristiansand

Rana kommune
Boks 173
8601 Mo i Rana

Hattfjelldal kommune
O.T. Olsens vei 3
8690 Hattfjelldal